ΤΟ ΚΥΠΡΙΑΚΟΝ ΕΙΣ ΤΟΝ Ο.Η.Ε.

Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος

νὰ προχωρήσουν εἰς λεπτομερειακὴν συζήτησιν ἐφ' ὅσον εἰς τὰς προτάσεις ἢ τὰ σχέδια περιλαμβάνονται καὶ δὲν ἀπαλείφονται ὅρια ἐξ ὑπαρχῆς ἀπαράδεκτοι ἀπολύτως, τόσον ἀπὸ μέρους τῆς Ἑλλάδος ὅσον καὶ ἀπὸ μέρους τῶν Ἑλληνοκυπρίων. Πάντως ὡς διαπιστοῦται, αἱ ἐπαφαὶ τῶν ἐν Ἀθήναις ἐκπροσώπων τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν καὶ τῆς Βρετανίας μετὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ἔχουν καταστῆ κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας συχνότεραι, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον σημαίνει ὅτι αἱ δύο συμμαχικαὶ κυβερνήσεις ἐντείνουν τὴν δραστηριότητά των πρὸς ἐξεύρεσιν λύσεως τοῦ Κυπριακοῦ προβλήματος ἀποδεκτῆς ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν Ἑλληνοκυπρίων. Κατὰ πάσον ἡ ἐνταθεῖσα δραστηριότης τῶν δύο συμμαχικῶν κυβερνήσεων θὰ ἐπιτύχῃ λύσιν πρὸ τῆς καταθέσεως τῆς κυπριακῆς προσφυγῆς εἰς τὰ Ἡνωμένα Ἔθνη, δὲν ἠμπορεῖ νὰ διατυπωθῇ πρόβλεψις. Ὡρισμένοι ἐν τούτοις ἐν Ἀθήναις συμμαχικοὶ παράγοντες ἐξέφραζον χθὲς ἐλαφρὰν αἰσιοδοξίαν περὶ τοῦ δυνατοῦ τῆς παρακάμψεως τῶν ἐμποδίων ποὺ παρουσιάζει ἡ προτιμωμένη ὑπὸ τῶν συμμάχων λύσις τῆς Ἑνώσεως τῆς Κύπρου μὲ τὴν Ἑλλάδα.

ΟΥΔΕΜΙΑ ΑΝΗΣΥΧΙΑ

Ἐξ ἀρμοδίας κυβερνητικῆς πηγῆς ἀνεκοινώθη ὅτι οὐδεμία ἀνησυχία ὑφίσταται ἐκ τῶν τουρκικῶν γυμνασίων καὶ τῶν κινήσεων τοῦ Τουρκικοῦ στόλου. Πάντως αἱ ἑλληνικαὶ στρατιωτικαὶ δυνάμεις εὑρίσκονται συνεχῶς εἰς ἐπαγρύπνησιν.

ΛΕΥΚΩΣΙΑ. Τὸ πρακτορεῖον Ρώυτερ ἀγγέλλει ὅτι εἰς τὴν ὀρεινὴν περιοχὴν τῆς Κυρηνείας ἀντηλλάγησαν χθὲς τὴν πρωΐαν πυροβολισμοί. Εἰς τὴν περιοχὴν αὐτὴν ἀντηλλάγησαν πυροβολισμοὶ καὶ τὸ παρελθὸν Σάββατον μέχρις ἀργὰ τὴν νύκτα.

ΞΕΝΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΕΙΣ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑ ΔΙΑ ΤΟ ΘΕΜΑ "ΔΙΑΚΟΝΙΑΡΗ,,

Ἀξιότιμε κ. Διευθυντά,

Εἰς τὸ χθεσινὸν φύλλον τῆς «Πελοποννήσου» ἐδημοσιεύθη ἐπιστολὴ τοῦ κ. Ν. Ροδοπούλου, κτηματίου Ζαρουχλεΐκων εἰς ἀπάντησιν ἰδικῆς μου ἐπιστολῆς ἐν σχέσει μὲ τὸ θέμα τῶν ἀντιπλημμυρικῶν ἔργων. Οὔτε ὁ συντάκτης τῆς ἐπιστολῆς, οὔτε ὁ ὑπ' αὐτὴν θέσας τὴν ὑπογραφήν του κ. Ροδόπουλος δικαιοῦνται νὰ εἶναι ὑπερήφανοι καὶ ἥσυχοι. Δὲν δικαιοῦνται νὰ εἶναι ὑπερήφανοι διότι, ἂν φρονοῦν ὅτι διεξάγουν ἀγῶνα, οἱ ἀγῶνες δὲν διεξάγονται μὲ κίτρινα κείμενα. Καὶ δὲν δύνανται νὰ ἔχουν ἠρεμίαν συνειδήσεως διότι μὲ τὸ ἐπιμελῶς ἀπρεπές ὕφος καὶ τὰ ψευδῆ καὶ ταπεινὰ ὑπονοούμενά των ἀδικοῦν: ἔστω καὶ ἕνα— κατὰ τὴν γνώμην των— ἀντίπαλόν των.

Ἀλλὰ ὁ κ. Ροδόπουλος καλῶς γνωρίζει ὅτι δὲν ὑπήρξα με ποτέ ἀντίδικομ. Τὸ εἴπαμε καὶ τὸ ἐγράψαμεν κατ' ἐπανάληψιν καὶ τελικῶς κατὰ τὸν πλέον ἐπίσημον τρόπον, παρουσίᾳ του, καὶ ἐνώπιον τοῦ Ὑπουργοῦ Προεδρίας τῆς κυβερνήσεως, τοῦ ὑφυπουργοῦ Δημ. Ἔργων καὶ τοῦ συνόλου τῶν ἀρχῶν τῆς πόλεως, ἐντὸς τοῦ Νομαρχιακοῦ καταστήματος τὸν παρελθόντα Μάρτιον, διεγράψαμεν σαφῶς τὴν θέσιν μας, ἡ ὁποία παραμένει ἀμετάβλητος καὶ εἶναι ἡ ἀκάλουθος:

Εὐθὺς μετὰ τὴν συμφοράν, ἐζητήσαμεν ἀπὸ τὴν πολιτείαν νὰ ἀσχοληθῇ ἐπὶ τέλους μὲ τὴν μάστιγα τῶν ἀδεσπότων χειμάρρων Πατρῶν καὶ νὰ θεραπεύσῃ ὁριστικῶς τὸ κακόν. Δὲν ἐζητήσαμεν οὔτε νὰ «φύγῃ» οὔτε νὰ «μείνῃ» ὁ Διακονιάρης. Ἐζητήσαμε καὶ θὰ ζητοῦμε πάντα, νὰ γίνουν ἔργα διὰ νὰ μὴν ἐπαναληφθοῦν οἱ τραγικὲς ἡμέρες τῶν πλημμυρῶν. Ἡ πολιτεία, ἔχουσα τὴν εὐθύνην τοῦ ζητήματος καὶ διαθέτουσα τὴν κατάλληλον ἐπιστημονικὴν ἐπάνδωσιν διὰ τὴν μελέτην αὐτοῦ, παρέπεμψε τὸ θέμα εἰς τὴν ΕΠΙΣΤΗΜΗΝ, ἡ ὁποία ἔδωσε τὴν λύσιν εἰς πρῶτον βαθμὸν ἀπὸ τοὺς τεχνικοὺς τοῦ ὑπουργείου καὶ εἰς δεύτερον βαθμὸν ἀπὸ τρεῖς καθηγητὰς τοῦ Πολυτεχνείου. Ἡμᾶς, ὅπως ἐδηλώσαμεν καὶ πρὸς τὸν κ. ὑπουργὸν τότε, δὲν μᾶς ἀφορᾷ ἡ συγκεκριμένη λύσις, ἡμᾶς ἐνδιαφέρει μόνον ἡ ἀπαλλαγὴ ἐκ τῆς μάστιγος Ἄς ἐφηρμόζετο ὁποιαδήποτε χάραξις ἐκρίνετο κατάλληλος: ἡ ὀρεινή, ἡ κάθετος, ἡ μεσαία ἢ ἡ χαμηλή. Ἄς τὸ «κρεμοῦσαν» ἐπὶ τέλους τὸ ποτάμι. Ἐκεῖνο ὅμως τὸ ὁποῖον δὲν εἴμεθα διατεθειμένοι νὰ ἐπιτρέψωμεν εἶναι: ἡ παραπομπὴ τοῦ ζητήματος εἰς τὰς ἑλληνικὰς καλλένδας. Διότι ἡ πόλις πρέπει νὰ προστατευθῇ, οἱ χιλιάδες τῶν φτωχῶν ἐργατῶν καὶ τῶν παιδιῶν τους, ποὺ ἐπνίγησαν τρεῖς φορὲς ἐντὸς μηνὸς δὲν πρέπει νὰ ξανακινδυνεύσουν νὰ χάσουν τὴν ζωή τους.

Αὐτὴ ὑπῆρξεν ἡ θέσις μας καὶ αὐτὴ θὰ παραμείνῃ. Ἁπλῆ, σταθερὰ καὶ δικαία. Αὐτὰ εἴπαμε πρὸς τὸ Κράτος, αὐτὰ λέγομεν πρὸς τὸν κ. Ροδόπουλον, αὐτὰ καὶ πρὸς τὴν κοινὴν γνώμην τῆς πόλεως.

Ποῦ λοιπὸν κ. Ροδόπουλε εὑρίσκετε ὅτι ἀντιδικοῦμεν; Πιθανὸν σᾶς ἐνοχλεῖ τὸ γεγονὸς ὅτι οἱ πλημμυροπαθεῖς δὲν σπεύδουν νὰ ταχθοῦν εἰς τὸ πλευρόν σας καὶ νὰ ἀρχίσουν νὰ διαψεύδουν τοὺς καθηγητὰς τοῦ Πολυτεχνείου. Ἀλλὰ πῶς νὰ τὸ κάμωμεν αὐτὸ χωρὶς γνώσεις καὶ ἁρμοδιότητα. Πῶς θὰ πείσωμεν τὴν πολιτείαν καὶ τὴν κοινὴν γνώμην ὅτι ἔσφαλον οἱ καθηγηταὶ καὶ ὅτι τὸ ὀρθὸν τὸ κατέχετε σεῖς; Πῶς θὰ μᾶς πιστεύσουν;

Μὴ στρέφεσθε λοιπὸν ἐναντίον μας γιὰ κάτι ποὺ δὲν μποροῦμε νὰ κάνωμε. Ἡμεῖς τὸ ἔργον θέλομε νὰ γίνῃ τὸ συντομώτερον ὑφ' οἱανδήποτε ὀρθὴν λύσιν. Ἂν ἡ ἐπιστήμη ἔκρινεν ὡς ὀρθωτέραν καὶ πλέον ἀποτελεσματικὴν (ἐγὼ δὲν εἶπον ποτὲ «τελείαν») τὴν ἀποφασισθεῖσαν, δὲν «φταίμε» ἐμεῖς. Πολὺ θὰ ἤθελον οἱ πλημμυροπαθεῖς νὰ μὴν θίγεται κανείς Καὶ ἀκόμη πολὺ θὰ ἠθέλαμεν νὰ εἴχατε ἐξεύρει ἑτέραν λύσιν ὀρθωτέραν, ἐπὶ τῇ βάσει μελέτης περὶ νὰ πείθῃ τοὺς ἁρμοδίους. Οὐδεὶς τότε θὰ ὑπῆρχε λόγος νὰ μὴν ταχθῶμεν —καὶ τώρα ἀκόμη— πλησίον σας καὶ ν' ἀγωνισθῶμεν ἀπὸ κοινοῦ.

Αὐτὰ ὡς πρὸς τὸ κατ' οὐσίαν θέμα τῆς ἐπιστολῆς σας κ. Ροδόπουλε. Τὰ λοιπὰ ταπεινὰ παραγεμίσματα τὰ ἀντιπαρέρχομαι μετὰ θλίψεως. Θὰ ἠπόρουν δὲ: διατί ἡ προσφυγὴ εἰς τὴν λάσπην, ἂν δὲν ἐγνώριζεν ὅτι αὐτὸ ἀποτελεῖ πλέον παγίαν μέθοδον. Δὲν ὑπάρχει παράγων ποὺ νὰ μὴν ἐβλήθη προσωπικῶς, ἂν καθ' οἱονδήποτε τρόπον εἶχε σχέσιν μὲ τὸ θέμα: Ὁ κ. Δήμαρχος, ὁ κ. διευθυντὴς Τεχ. Ὑπηρεσιῶν, οἱ ἁρμόδιοι διευθυνταὶ τοῦ ὑπουργείου, οἱ καθηγηταὶ τοῦ Πολυτεχνείου, ὅλαι αἱ παρελθοῦσαι κυβερνήσεις καὶ τώρα μὲ τὴν σειράν της ἡ Κυβέρνησις Κέντρου, τὴν ὁποίαν— σημειωτέον— οἱ κτηματίαι ἐλιβάνιζον ἅμα τῇ ἀναρρήσει της. Θὰ πρέπει ὅμως νὰ σημειώσω τὰ ἑξῆς ὀλίγα:

α) Ἀγωνίζομαι (μὲ συγχωρεῖτε διὰ χρῆσιν πρώτου προσώπου) διὰ τὸ μεγάλο αὐτὸ θέμα τῆς πόλεως ἀπὸ τοῦ Δεκεμβρίου 1962, ἀσχέτως συγκεκριμένης τεχνικῆς λύσεως. Κατὰ τὸν Νοέμβριον 1963 εἷς ἐκ τῶν ἐν Πάτραις μηχανικῶν πελατῶν μου ἀνέλαβε τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου. Μήπως θὰ ἔπρεπε κατόπιν τούτου νὰ ἐγκαταλείψω ἡμιτελεῖς τὰς προσπαθείας;

β) Τὸ ἔργον ἀνήκει εἰς τὸ Δημόσιον καὶ ὄχι εἰς τὸν μηχανικὸν ὁ ὁποῖος εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ ἐκτελέσῃ τοῦτο κατὰ τὴν προηγηθεῖσαν μελέτην καὶ κατὰ τὰς ὑποδείξεις καὶ τροποποιήσεις τοῦ Δημοσίου. Συνεπῶς οἱανδήποτε λύσιν ἐπιλέξῃ τὸ Δημόσιον πρὸς αὐτὴν θὰ συμμορφωθῇ ὁ ἀνάδοχος.

γ) Δὲν γνωρίζω ἂν μεῖζον θὰ ἦτο τὸ συμφέρον τοῦ ἀναδόχου νὰ διακοπῇ τὸ ἔργον καὶ νὰ λάβῃ οὕτος τὴν ὑπὸ τοῦ νόμου προβλεπομένην τεραστίαν ἀποζημίωσιν ἄνευ ἐκτελέσεως ἔργου.

δ) Ὅταν μετὰ τὰς ἐκλογὰς τῆς 3ης Νοεμβρίου ἔκαμα παραστάσεις εἰς τὴν κυβέρνησιν Κέντρου διὰ τὴν πρόοδον τοῦ θέματος μοῦ ἐδηλώθη τοῦτο: «οἱ θιγόμενοι κτηματίαι ζητοῦν τὴν ἐπανεξέταξιν τῆς μελέτης, ἥτις συνετάγη κατὰ τὴν θητείαν τῶν προηγουμένων κυβερνήσεων (ΕΡΕ καὶ Πιπινέλη) καὶ ὁ κ. Πρωθυπουργὸς διέταξε τὴν σύστασιν ἐπιτροπῆς ἐκ τριῶν καθηγητῶν τοῦ Πολυτεχνείου πρὸς τοῦτο». Δηλαδὴ πλήρης ἱκανοποίησις ἑνὸς δικαίου αἰτήματος. Τώρα μετὰ τὴν κρίσιν τῶν καθηγητῶν ἡ ταλαίπωρος κυβέρνησις κατηγορεῖται ὑπὸ τῶν κτηματιῶν Διατί;

Τέλος θὰ ἤθελα εἰλικρινῶς νὰ δηλώσω πρὸς τὸν κ. Ροδόπουλον ὅτι ἔχω πράγματι συμφέρον εἰς αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν. ΤΟ ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝ ΤΗΣ ΧΑΡΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΣΕΩΣ ΠΟΥ ΠΑΡΕΧΟΥΝ ΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΓΕΝΙΚΩΝ ΚΑΙ ΛΑΪΚΩΝ ΑΙΤΗΜΑΤΩΝ. Ἂν ὁ κ. Ροδόπουλος δὲν ἔζησε τὶς τραγικὲς ὥρες τῶν πλημμυρῶν, τὸν πληροφορῶ ὅτι ἀντιμετώπισα τὸ φάσμα τῶν κρυοπαγημάτων ἀγωνιζόμενος ἐπὶ ὥρας γιὰ τὴν διάσωση τῶν γερόντων καὶ τῶν νηπίων ποὺ ἐκινδύνευον. Αὐτὸ δὲν θὰ ἤθελα ποτὲ νὰ ξαναδῶ. Καὶ ἡ πολιτεία ἔχει χρέος νὰ ἐμποδίσῃ τὴν ἐπανάληψή του. Γι' αὐτὸ ἀγωνίζομαι. Καὶ ἡ χαρά μου θὰ ἰσοῦται πρὸς τὴν εὐτυχίαν ὅταν τὸ ἔργον τελειώσῃ ὑφ' οἱανδήποτε ΟΡΘΗΝ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΑΝ ΛΥΣΙΝ.

Ἂν ὁ κ. Ροδόπουλος εὑρίσκει σφάλματα εἰς τὸν ἀγῶνα μου, εἶμαι εἰς τὴν διάθεσίν του, ἵνα μὲ διευκολύνῃ εἰς τὴν ὀρθωτέραν ἀντίληψιν τοῦ θέματος τοῦ Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον δὲν ἐπιτρέπω εἶναι ἡ ἀμφισβήτησις τῶν προθέσεών μου.

Μετὰ τιμῆς
ΑΝΔΡ. ΚΑΚΟΓΙΑΝΝΗΣ
Δικηγόρος

ΔΙΕΥΚΟΛΥΝΕΤΑΙ Η ΕΚΛΟΓΗ ΤΟΥ κ. ΒΕΤΣΟΥ ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟΝ ΤΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Ὁ ἐπισυμβὰς τὴν παρελθοῦσαν Παρασκευὴν, συνεπεῖα συγκοπῆς τῆς καρδίας, θάνατος τοῦ ὑποψηφίου Δημάρχου Θρ. Κωνσταντίνου, δημιουργεῖ μίαν νέαν κατάστασιν εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὸ θέμα τῆς ἐκλογῆς Δημάρχου Πατρέων ἡ ὁποία ὡς γνωστόν, θὰ γίνῃ διὰ φανερᾶς ψηφοφορίας τὴν 23ην τρέχοντος μηνός.

Εἰδικότερον δύνανται νὰ λεχθῇ, ὅτι, ὡς ἐξειλίχθησαν τὰ πράγματα, ἡ ἐκλογὴ τοῦ κ. Βέτσου κατέστη σήμερον πολὺ πιθανωτέρα, ἂν μὴ βεβαία. Καὶ τοῦτο τοὐλάχιστον διὰ τὸν λόγον, ὅτι, ἂν διὰ τὴν ὑπερψήφισιν τοῦ Θρ. Κωνσταντίνου, τοῦ γενικῶς ἀναγνωριζομένου ὡς ἐκλεκτοῦ συμπολίτου καὶ ἐπιστήμονος, ἀλλὰ καὶ ἔχοντος ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ἀπομακρυνθῇ πάσης ἀναμίξεως εἰς τὰς πολιτικὰς πράξεις τῆς ἀριστερᾶς, ὑπῆρχον ἐνδοιασμοὶ τινές διὰ τινάς τῶν συμβούλων τοῦ κ. Φαρμακίδη ἤδη οἱ ἐνδοιασμοὶ αὐτοὶ καταφῶρως καὶ ἀκεραίως παρεμβάλλονται προκειμένου περὶ τῆς ὑπερψηφίσεως τοῦ διαδόχου τοῦ Κωνσταντίνου κ. Κ. Σερίφη, πλειοψηφήσαντος συμβούλου τοῦ συνδυασμοῦ του, ὁ ἀποῖος ἐκτὸς τοῦ ὅτι στερεῖται ὡρισμένων οὐσιαστικῶν προσόντων, εἶναι καὶ ὀπαδὲς τῆς ΕΔΑ ἀσχέτως τοῦ ἂν δὲν εἶναι στέλεχος αὐτῆς, ἀλλὰ ἁπλοῦς «ὑπάλληλος». Εἰς τοῦτο δὲ ἀκριβῶς, τονίζουν οἱ δημοκρατικοὶ κύκλοι, ἔγκειται ἡ τραγικὴ εἰρωνεία καὶ διὰ τὸν κ. Φαρμακίδην: Τονίζεται δηλαδὴ, ὅτι μέχρι τοῦδε ὁ κ. Φαρμακίδης, ἐν τῇ ἐπιφυλακτικῇ στάσει του περὶ τοῦ πρακτέου, εἶχε τοὐλάχιστον τὸ δικαιολογητικὸν ὅτι εἶχε νὰ ἐκλέξῃ μεταξὺ τοῦ κ. Ν. Βέτσου καὶ τοῦ Θρ. Κωνσταντίνου. Ἤδη ἡ ἐπιφυλακτικότης του αὐτὴ ἀπέβη εἰς βάρος του διὰ δύο λόγους: Πρῶτον διότι ἀπώλεσε τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐμφανισθῇ ὁ ἴδιος δίδων ΕΞ ΙΔΙΑΣ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ μίαν λύσιν δηλαδὴ δηλῶν ἀμέσως ποῖον θὰ ἐψήφιζε τὴν 23ν Αὐγούστου: Τόν κ. Βέτσον ἢ τὸν Κωνσταντίνου. Δεύτερον διότι τώρα ἔχει νὰ ἐκλέξῃ μεταξὺ τῶν κ.κ. Βέτσου καὶ Σερίφη, ἢ ἀλλέως πώς μεταξὺ κ. Βέτσου καὶ ΕΔΑ ἑκατόν τοῖς ἑκατόν. Καὶ εἶναι φανερὸν ὅτι μία τοιαύτη ἐξέλιξις ἀπέβη εἰς βάρος του διότι τώρα πλέον δὲν ὑπάρχει δίλημμα, διότι δὲν ὑπάρχει ὁ Κωνσταντίνου, ἡ ψήφισις τοῦ ὁποίου θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ δικαιολογηθῇ, παρὰ τὴν ἀποκάλυψιν ὅτι μεταξὺ τῆς ΕΔΑ καὶ τοῦ ἐκλιπόντος ὑποψηφίου ὑπῆρξε ΣΥΜΦΩΝΙΑ καὶ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ.

ΑΙ ΠΑΡΑΙΤΗΣΕΙΣ

Δέον νὰ σημειωθῇ, ὅτι περίπτωσις παραιτήσεως τῶν συμβούλων τῆς ΕΔΑ κ.κ. Κ. Σερίφη, Δ. Λυκιαρδοπούλου, Π. Σταθάτου καὶ Π. Μπακοπούλου, ἵνα τὸ ἀξίωμα περιέλθῃ εἰς τὸν 6ον κατὰ σειρὰν κ. Θ. Ἄννινον δὲν ὑπάρχει διότι, ἐνῶ ὁ νόμος προβλέπει ἂν ἐρμηνευθῇ εὐρέως περὶ ἀποποιήσεως τοῦ ἀξιώματος τοῦ ἀναπληρωτοῦ δημάρχου, ἀντιθέτως, περὶ τοῦ δημάρχου λέγει ὅτι οὕτος ἅπαξ καὶ παραιτηθῇ τοῦ ἀξιώματος, δὲν παραμένει ὡς σύμβουλος, ἀλλὰ ἀποχωρεῖ τελείως.

Τοῦτο σημαίνει δηλαδή, ὅτι καὶ οἱ τέσσαρες προαναφερθέντες σύμβουλοι τῆς ΕΔΑ δὲν δύνανται νὰ παραιτηθοῦν μόνον τοῦ ἀξιώματος τοῦ ὑποψηφίου Δημάρχου (ὁ εἷς κατόπιν τοῦ ἄλλου) ἀλλὰ ἂν τὸ ἀποφασίσουν θὰ πρέπει ταυτοχρόνως νὰ παραιτηθοῦν καὶ τοῦ ἀξιώματος τοῦ δημοτικοῦ συμβούλου. Καὶ εἶναι γνωστὸν ὅτι ἡ ΕΔΑ ἔχει ἀποκλείσῃ τοιοῦτον ἐνδεχόμενον φρονίμως, διὰ τὰ συμφέροντα τῆς, ἐνεργοῦσα.

Ἂς σημειωθῇ, ὅτι ἂν ὁ κ Φαρμακίδης, (πρᾶγμα ἀπίθανον), ἐψήφιζεν ὑπὲρ τῆς παρατάξεως τοῦ ἐκλιπόντος ὑποψηφίου Θρ. Κωνσταντίνου τότε θὰ εἴχομε:

Ἡ Δήμαρχον Πατρέων τὸν κ. Κ. Σερίφην μὲ ἀναπληρωτὴν τὸν κ. Δ. Λυκιαρδόπουλον.

Ἡ Δήμαρχον τὸν κ. Θ Ἄννινον μὲ ἀναπληρωτὴν τὴν κ. Ἀνθὴ Μαλλιώρη.

Πάντα ταῦτα σημαίνουν πρωτίστως, ὅτι Δήμαρχος Πατρέων θὰ ἐκλεγῇ ὁπωσδήποτε ὁ κ. Βέτσος διὰ τὸν ἐπὶ πλέον μάλιστα λόγον, ὅτι ἡ Κυβέρνησις τῆς Ἑνώσεως Κέντρου δὲν πρόκειται νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τὸν πειθαρχικόν, ὡς ἄλλωστε ἀποδείχθη, κ Φαρμακίδην, καὶ τοὺς συμβούλους του, οἱ ὁποῖοι εἶναι ἀπαντες πιστοὶ ὀπαδοὶ ἢ φίλοι τῆς Ε. Κ. (Πλὴν ἐλαφρῶς τοῦ κ. Μεθενίτη), νὰ ψηφίσουν ὑπὲρ τῆς ἐκλογῆς ὡς δημάρχου Πατρέων ἀτόμων, τὰ ὁποῖα εἶναι γνωστὰ διὰ τὴν ΕΠΙΣΗΜΟΝ καὶ ΥΠΕΥΘΥΝΟΝ τοποθέτησίν των εἰς τὰς ἡγετικὰς τάξεις τῆς Ε. Δ.Α. τοῦ Νομοῦ Ἀχαΐας.

Ο κ. Σ. ΚΑΤΣΙΝΗΣ

Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Θρ. Κωνσταντίνου ἀνακηρύσσεται δημοτικὸς σύμβουλος ὁ ἤδη ἀνακηρυχθεὶς πρῶτος ἀναπληρωματικός κ. Σωκρ. Κατσίνης, ἀλλὰ εἶναι ἄδηλον, ἂν θὰ δεχθῇ οὗτος τὴν τοιαύτην ἀνάδειξίν του, δεδομένου, ὅτι ἡ καθοδός του εἰς τὰς δημοτικὰς ἐκλογὰς ἦτο ἀπολύτως συνδεδεμένη μὲ τὴν ἡγεσίαν τοῦ συνδυασμοῦ εἰς χεῖρας τοῦ ἀποθανόντος Θρ. Κωνσταντίνου. Ἔν τινι μέτρῳ δηλαδὴ κατέστη τώρα δυσχερὴς ἡ θέσις, ὄχι μόνον τῶν συμβούλων τοῦ κ. Φαρμακίδη, ἀλλὰ καὶ τοῦ κ. Σ. Κατσίνη, τοῦ ὁποίου τὸ δίλημμα (Νὰ παραιτηθῇ ἢ ὄχι) μὲ ζωηρὸν ἐνδιαφέρον θὰ παρακολουθήσουν οἱ δημόται Πατρέων. Δέον νὰ σημειωθῇ πάντως ὅτι δὲν θὰ πρέπει νὰ ἀποκλεισθῇ ἡ περίπτωσις ὅτι καὶ ὁ κ. Κατσίνης, ὡς ἔχουν σήμερον τὰ πράγματα θὰ ἀναγκασθῇ ἂν δὲν παραιτηθῇ, ἢ νὰ ρίψῃ λευκὴν ψῆφον ἢ νὰ ψηφίσῃ ὑπὲρ τοῦ κ. Βέτσου, μετὰ τοῦ ὁποίου ἂν δὲν τὸν συνδέῃ στενὴ προσωπικὴ φιλία, ὁπωσδήποτε οὐδὲν τὸν χωρίζει. Ὑπενθυμίζεται ὅτι ἡ σειρὰ ἐκλογῆς τῶν συμβούλων τοῦ Θρ. Κωνσταντίνου εἶναι ἡ ἑξῆς: 1) Κ. Σερίφης 2) Δ. Λυκιαρδόπουλος, 3) Π. Σταθάτος, 4) Π. Μπακόπουλος 5) Θ. Ἄννινος, 6) Ἀνθὴ Μαλλιώρη, 7) Ἀνδρέας Κοῦκος, 8) Σ. Κατσίνης Ἤδη πρῶτος ἀναπληρωματικὸς θὰ πρέπει νὰ ἀνακηρυχθῇ ὁ κ. Π. Κομματᾶς.

Ἀρραβῶνες

ΚΩΣΤΑΣ ΚΑΡΠΗΣ
ΡΑΝΙΑ ΠΕΤΡΑΤΟΥ
ἔδωσαν ἀμοιβαίαν ὑπόσχεσιν γάμου.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἡ Διοίκησις τῆς Γενικῆς Συ
Πρὸς τοὺς Πολεμιστὰς Ν. 751 — 1836 Ν. Ἀχαΐας

νομοσπονδίας Πολεμιστῶν Ἑλλάδος Ν. 751 — 1836 ἀνακοινεῖ πρὸς τοὺς πολεμιστὰς ν. 751—1836, μέλη τῶν ὀργανώσεων της Νομοῦ Ἀχαΐας ὅτι προέβη εἰς τὴν ἀγορὰν 800 παραθαλασσίων οἰκοπέδων (ἀγρὸ κολίμανον» Λαυρίου Ἀττικῆς καὶ εἰς ἀπόστασιν 50 μέτρων ἀπὸ τὴν θάλασσαν ἐκ τῶν ὁποίων οἰκοπέδων 100 θέλει διαθέσει εἰς μέλη τῶν ὀργανώσεών της Νομοῦ Ἀχαΐας ὑπὸ τοὺς ἑξῆς ὅρους.

Τὸ τίμημα ἑκάστου οἰκοπέδου ὁρίσθη εἰς δρχ. 13.000. Προκαταβολὴ ἀπὸ σήμερον καὶ μέχρι 25 Αὐγούστου δρχ. 3.000 τὸ ὑπόλοιπον εἰς τεμαχίων) εἰς τοποθεσίαν «Τουρ 20 μηνιαίας ἀτόκους δόσεις.

Ἕκαστον οἰκόπεδον θὰ εἶναι 600 τετ. πήχεις, δύο μῆνας πρὸ τῆς ἐξοφλήσεως θὰ ὑπογραφοῦν τὰ ὁριστικὰ πρωτόκολλα.

Ἡ Συνομοσπονδία ἔδωσε ἐντολὴν εἰς τὸν μηχανικόν της ὅπως ἐκπονήσῃ ἰδιωτικὸν σχέδιον τῆς ἐν λόγῳ ἐκτάσεως καὶ ἐν συνεχείᾳ θὰ ὑποβληθοῦν εἰς τὸ ὑπουργεῖον Οἰκισμοῦ διὰ τὴν ἔνταξιν στὸ σχέδιον πόλεως.

Θὰ γίνῃ ἐκ μέρους τῆς Συνομοσπονδίας ἡ χάραξις τῶν δρόμων Πλατειῶν, δενδροφύτευσις καθὼς καὶ ἄλλα ἔργα διὰ τὴν ἀξιοποίησιν τῆς ἐκτάσεως. Πρέπει νὰ γνωρίζῃς ὅτι ὁ νέος τουριστικὸς παραλιακὸς δρμος ὁ ὁποῖος θὰ συνδέσῃ τὸ Σούνιον μὲ τὴν Χαλκίδαν μέσω Ὠρωποῦ περνᾷ ἀκριβῶς εἰς τὰ σύνορα τοῦ κτήματος. Ἡ θάλασσα εἶναι ἀμμώδης καὶ ὡραιοτάτη.

Οἱ ἐνδιαφερόμενοι πολεμιστὰ ν. 751 — 1836 μέλη τῶν ὀργανώσεών της Νομοῦ Ἀχαΐας διὰ τὴν ἀγορὰν ἑνὸς οἰκοπέδου εἰς τὴν ὡς ἄνω διατιθεμένην δύνανται τὸ ἀργότερον μέχρι τῆς 20 Αὐγούστου 1964 διερχόμενοι ἐκ τῶν γραφείων τοῦ Ἐθνικοῦ Ὀργανισμοῦ Πολεμιστῶν Ν. 751 ὁδὸς Ἀγίου Ἀνδρέου 1 (Πάτραι) νὰ δηλώσωσι τοῦτο καὶ νὰ λάβωσι ἐντολὴν πρὸς τὴν Τράπεζαν διὰ τὴν κατάθεσιν τῆς προκαταβολῆς.

Πέραν τῆς ὡς ἄνω προθεσμίας διὰ τὰς δηλώσεις καὶ τὴν κατάθεσιν τῆς προκαταβολῆς οὐδεμία παράτασις θὰ δοθῇ,

Ἐντολὴ Διοικ. Συμβουλίου
Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΝΙΚΟΛ. ΠΕΝΤΕΦΟΥΝΤΗΣ

Η ΠΑΝΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΔΙΑΣΚΕΨΙΣ

Ἡ ἐπιστροφὴ τῆς Κάρας τοῦ Ἁγ. Ἀνδρέου εἰς Πάτρας

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ. Ἐκπρόσωπος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἀνεκοίνωσε σήμερον ὅτι ἡ Πανορθόδοξος Διάσκεψις τῆς Ρόδου θὰ συνέλθῃ κατὰ τὸ πρῶτον δεκαπενθήμερον τοῦ Νοεμβρίου, διαψεύσας ὅτι αὕτη θὰ πραγματοποιηθῇ τὸν Δεκέμβριον.

Ὡς γνωστόν, ἡ Διάσκεψις αὕτη σκοπὸν ἔχει νὰ θέσῃ τὰς βάσεις ἑνὸς διαλόγου μεταξὺ τῆς Ὀρθοδόξου καὶ τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας.

Ὁ ἐκπρόσωπος διέψευσεν ἐξ ἄλλου, τὰς φήμας, περὶ προσεχοῦς ταξιδίου τοῦ Πατριάρχου Ἀθηναγόρα δηλώσας ὅτι οὐδεμίαν σχετικὴν ἀπόφασιν ἔλαβεν ἡ Ἱερὰ Σύνοδος.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ὁ ἐκπρόσωπος ὑπεγράμμισεν, ὅτι δὲν ἀποκλείεται νὰ ἐπισκεφθῇ ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης τὸν Πάπαν, μετὰ τὴν διάσκεψιν τῆς Ρόδου.

Συμφώνως πρὸς δημοσίευμα τὸν ἄρθρον τοῦ Ἐπισκόπου Μπρουνέλλο ἐπισκεφθέντος τὴν Ἀθήνας Κων)πολιν καὶ Βυρωτὸν ἡ διάσκεψις δὲν θὰ ἀσχοληθῇ μὲ θεολογικὰ θέματα. Κατ' αὐτὴν θὰ ἀναγγελθῇ ἡ ἀπόφασις τοῦ Βατικανοῦ διὰ τὴν ἐπιστροφὴν τῆς Κάρας τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου εἰς Πάτρας.

ΕΠΙΘΕΣΙΣ ΚΑΤΑ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΥ ΠΟΛΕΜΙΚΟΥ

ΝΕΑ ΥΟΡΚ½. Ἐναντίον τοῦ ἀμερικανικοῦ ἀντιτορπιλλικοῦ «Μάντοζ» ἐπετέθησαν χθὲς μὲ τορπίλλας καὶ πυροβόλα τρία ἀγνώστου ἐθνικότητος τορπιλλοβόλα εἰς τὸν κόλπον τοῦ Τονγκίνο, πλησίον τοῦ Βιετνάμ. Τοῦτο ἀνεκοίνωσεν ὁ ἐπικεφαλῆς τῶν ἀμερικαν